

بررسی تاثیر کلرید کادمیوم روی گلومرول‌های کلیوی جنین و نوزاد موش صحرایی

چکیده

کادمیوم (Cd) یکی از آلاینده‌های محیطی و ماده شیمیایی سمی مهمی است که دارای اثرات تراتوژنیک و امبریوتوکسیک می‌باشد و تماس مزمن انسان با آن (نداشتن حفاظت نسبت به آن) سبب آسیب به کلیه‌ها می‌شود. در این مطالعه اثر کلرید کادمیوم (CdCl₂) بر تغییرات ساختاری در گلومرول‌های جنین و نوزاد موش صحرایی مورد بررسی قرار گرفته است. در این بررسی از ۳۰ سر موش صحرایی ماده نژاد Sprague-dawley با وزن متوسط ۱۸۰-۲۴۰ گرم استفاده شد که به ۶ گروه ۵ تایی تقسیم شدند. در روز نهم بارداری به موش‌های گروه I و III، ۲ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم کلرید کادمیوم، به موش‌های گروه II و IV، ۴ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم از همین محلول و به موش‌های گروه V و VI ۱ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم نرمال سالین به صورت تزریق داخل صفاقی در ربع تحتانی راست شکم داده شد. کلیه چپ گروه‌های I، II و V در روز ۲۱ حاملگی و گروه‌های III، IV و VI در روز سوم پس از تولد از بدن آن‌ها جدا گردید. نمونه‌ها پس از ثابت شدن با محلول بوئن با هماتوکسیلین - ائوزین رنگ‌آمیزی شدند و تغییرات میکروسکوپی مانند تعداد، قطر متوسط و شکل ظاهری گلومرول‌ها مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده نشان داد که تماس مزمن با کلرید کادمیوم در دوران بارداری تغییرات واضحی در سنجه بافتی و تمایز گلومرول‌ها ایجاد می‌کند. این تغییرات محدود به دوران آخر بارداری و مراحل ابتدایی نوزادی بوده و در غیاب سایر علائم مسمومیت رخ می‌دهد.

کلیدواژه‌ها: ۱- گلومرول ۲- موش صحرایی ۳- کلرید کادمیوم ۴- جنین

*دکتر مهدی مهدیزاده I
فروع الدین مولایی II
دکتر مليحه نوبخت III
دکتر کاظم پریور IV
فرزانه محمدزاده II

مقدمه

این فلز به طور معمول از طریق نوشیدن آب و غذای آلوده و از طریق ریه‌ها وارد بدن می‌شود.^(۱-۴) کادمیوم خاصیت تراتوژنیک و کارسینوژنیک دارد و براساس مطالعات موجود، این عنصر در مراحل ابتدایی بارداری، تراتوژنیک و امبریوتوکسیک بوده و در مراحل آخر بارداری دارای اثرات

کادمیوم یکی از آلاینده‌های مهم صنعتی و محیطی است که اثرات زیادی روی محیط اطراف دارد. این فلز سنتگین و سمی به راحتی جذب گیاهان، حیوانات و میکروارگانیسم‌ها شده و در دوزهای بالاتر، آسیب‌های حاد سلولی و بافتی در موجود زنده ایجاد می‌کند.^(۱-۲)

این مقاله خلاصه‌ای است از پایان نامه فروع الدین مولایی جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد علوم تشریع به راهنمایی دکتر کاظم پریور و دکتر مليحه نوبخت و مشاوره دکتر مهدی مهدیزاده، سال ۱۳۷۹. همچنین این مقاله در پنجمین همایش بین‌المللی علوم تشریع در تهران، سال ۱۳۸۰ ارائه شده است.

(I) دانشیار علوم تشریع و دستیار فوق‌تخصصی دوره Transgenic Animal، دانشکده پزشکی، اتویان همت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران. (*مؤلف مسئول).

(II) کارشناس ارشد علوم تشریع، مریبی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران.

(III) استادیار گروه پافت‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران.

(IV) استاد گروه زیست‌شناسی، دانشگاه تربیت معلم.

مویرگی) ۴- مرحله حلقه مویرگی ۵- مرحله بلوغ(جدول شماره ۱).^(۱۱)

در کارگرانی که در معرض کادمیوم قرار می‌گیرند، کالکوریا به میزان فراوانی مشاهده می‌شود. اختلال عملکرد کلیه یکی از ویژگی‌های مسمومیت مزمن با کادمیوم است^(۱۲) و حتی اختلال عملکرد کلیوی می‌تواند در میزان کمتر از مقدار سمی پذیرفته شده نیز بروز کند.^(۱۳) هم چنین می‌تواند سبب بروز برخی از بیماری‌های اتوایمیون که همراه با گلومرولونفریت هستند، شود.^(۱۴)

با توجه به مطالعات موجود و نکات ذکر شده که نشان می‌دهند شایع‌ترین عضو درگیر در مسمومیت با کادمیوم کلیه‌ها بوده^(۱۵) و کلیه‌ها حتی پس از تولد نیز مراحل نهایی تکاملی خود را ادامه می‌دهند^(۱۶) و نیز با توجه به این مسئله که سطح کادمیوم در جنوب تهران در مواردی حتی به ۲ برابر حد مجاز می‌رسد^(۱۷) بر آن شدید تا اثر این فلز را روی تمایز گلومرولها و تغییرات ساختاری حاصل از آن روی جنین ۲۱ روزه و نوزاد ۳ روزه موش صحرایی مورد مطالعه و بررسی قرار دهیم.

سمی روی جفت است.^(۱۸) کادمیوم با عبور از جفت و انتقال به بدن جنین سبب بروز ناهنجاری‌های مختلف از جمله شکاف کام، شکاف لب، پلی‌داکتیلی، مینی‌داکتیلی، تشکیل نشدن گوش یا گوش نا به جا و چشم باز می‌شود.^(۱۹) ۷ گلومرول‌ها واحدهای مشخص کلیه هستند که اندازه و شکل مشابهی دارند و در بررسی کمی، عملکرد فیلتراسیون کلیه دارای اهمیت خاصی می‌باشد.^(۲۰)

مالپیگی اولین فردی بود که با توصیف دقیق و میکروسکوپی کلیه قدم بزرگی را برداشت. پس از او ویلیام بومن در سال ۱۸۴۱ به نتایج قطعی در زمینه تمایز نفرون‌ها دست یافت و بیان کرد که اجسام مالپیگی توده‌های کروی شکل از رگهایی هستند که توسط یک کپسول محدود شده‌اند.^(۲۱) لارسن ۴ مرحله تمایز را برای گلومرول‌ها ذکر کرد که شامل مرحله وزیکولی، جسم S شکل، گلومرول در حال بلوغ و گلومرول بالغ بوده است.^(۲۲) در سال ۱۹۹۱ اوکادا ۵ مرحله تمایزی را برای گلومرول‌ها بیان کرد که عبارت بودند از: ۱- مرحله وزیکولی ۲- مرحله جسم S شکل ۳- مرحله نوع III(مرحله گذر از جسم S شکل به حلقه

جدول شماره ۱- تمایز گلومرول‌ها براساس خصوصیات بافت‌شناسی

نوع	خصوصیات	مرحله	شکل توده سلولی	نوع سلول‌های پوششی	خصوصیات بافتی
I	مرحله وزیکولی یا نفرورژن	کروی شکل	استوانه‌ای	دارای سلول‌های تمایز نیافت و فاقد غشا پایه است. در راس توسط اتصالات محکم به هم متصل هستند. تقسیم میتوزی فراوان دیده می‌شود.	غشاء پایه ابتدایی و نازک که در سمت ناحیه قاعده تشکیل می‌شود.
II	مرحله S شکل	ابتدا کاما شکل و سپس S شکل	به ۲ لایه تقسیم می‌شود: ۱- لایه خارجی که کپسول گلومرول را می‌سازد، ۲- لایه داخلی که سلول‌های استوانه‌ای پودویت را می‌سازد	پس از ۱- لایه جداری پهن ۲- لایه مکعبی	مشخصه این مرحله لایه احتشایی حاوی سلول‌های اپی‌تیال مکعبی با مسته گرد مرکزی می‌باشد و یک مویرگ با بافت‌های همبندی آن را می‌پوشاند
III	مرحله گذرا از جسم S	مویرگی	پس از ۲ لایه تقسیم می‌شود: ۱- لایه جداری پهن ۲- لایه مکعبی	ارتفاع کاهش می‌یابد	زواید پایی تشکیل می‌شود تعداد مویرگ‌ها افزایش می‌یابد بین پوشش جداری و احتشایی فاصله ایجاد می‌شود و منافذ اپی‌تیال و BM قابل مشاهده است.
IV	مرحله حلقه	فنجانی شکل	فرم بالغ را پیدا می‌کند و ۲ لایه جداری و احتشایی از اپی‌تیال BM ۲ لایه‌ای تشکیل می‌شود.	ارتفاع کاهش می‌یابد	منافذ اندوتیال و زواید پایی افزایش می‌یابد. شکاف بین سلولی افزایش می‌یابد. و BM ۲ لایه‌ای تشکیل می‌شود.
V	نوع بالغ	شکل	سنگ‌فرشی پوشانده شده و فضای بین آن‌ها فضای کپسولی است	فرم بالغ را پیدا می‌کند و ۲ لایه جداری و احتشایی از اپی‌تیال BM ۲ لایه‌ای تشکیل می‌شود.	منافذ اندوتیال و زواید پایی افزایش می‌یابد. شکاف بین سلولی افزایش می‌یابد. و BM ۲ لایه‌ای تشکیل می‌شود.

واریانسی ۲ طرفه با برنامه نرم افزاری SPSS ۹/۰ تحت ویندوز مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتایج

در رابطه با تعداد گلومرولها با توجه به این که گلومرولهای نوع I تا III قادر عمل کرد بوده و در بررسی های مورفومتریک کاربرد ندارند، میانگین درصد تعداد گلومرولهای نوع IV و V در گروه های مختلف محاسبه گردید.

بررسی Main effect داده های مربوط به درصد گلومرولهای نشان داد که میانگین درصد تعداد گلومرولهای نوع IV تحت تاثیر کلرید کادمیوم نبوده و وابسته به زمان می باشد در حالی که میانگین درصد تعداد گلومرولهای نوع V تحت تاثیر ماده ذکر شده قرار می گیرد ($P < 0.05$) و دوره تکاملی نیز روی این دسته از گلومرولها (نوع V) موثر است ($P < 0.05$).

در بررسی Simple effect متغیرهای دوز و دوره تکاملی مشاهده شد که کلرید کادمیوم در دوز ۴ میلی گرم به ازای کیلو گرم سبب کاهش معنی دار تعداد گلومرولهای نوع V در دوران قبل و بعد از تولد می شود در حالی که در دوز ۲ میلی گرم به ازای کیلو گرم این ترکیب روی تعداد گلومرولهای نوع V موثر نبوده ($P < 0.05$) و گلومرولهای نوع IV نیز تحت تاثیر دوز ۴ و ۲ میلی گرم به ازای کیلو گرم کلرید کادمیوم قرار نگرفته بودند ($P < 0.05$).

داده های حاصل از اندازه گیری قطر متوسط گلومرولهای نوع V نشان داد که قطر متوسط گلومرول در دوز ۴ میلی گرم به ازای کیلو گرم کلرید کادمیوم در دوران قبل و بعد از تولد کاهش می یابد ($P < 0.05$) در حالی که در دوز ۲ میلی گرم به ازای کیلو گرم این تغییر از نظر آماری معنی دار نبوده است (جدول شماره ۲).

روش بررسی

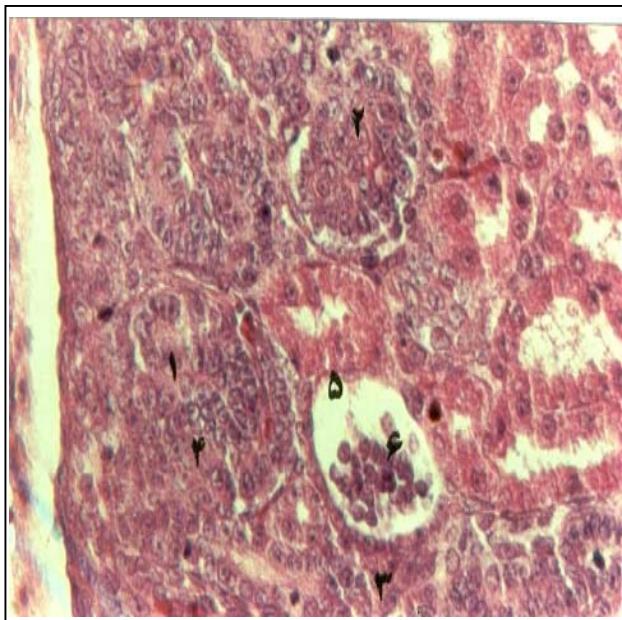
در این تحقیق از ۲۰ سرموش صحرایی ماده نژاد Sprague-dawley با وزن متوسط ۱۸۰-۲۴۰ گرم استفاده گردید. موش های ماده با موش های نر آمیزش داده شدند و مشاهده پلاک واژینال، روز صفر حاملگی محسوب گردید. موش های حامله در ۶ گروه ۵ تایی قرار گرفتند و تمام گروه ها از چرخه نوری ۱۲ ساعت تاریکی و ۱۲ ساعت روشنایی و آب و غذا و نیز شرایط دمای یکسان برخوردار بودند.

در روز نهم حاملگی به موش های گروه I و III به میزان ۲ میلی گرم به ازای کیلو گرم (17,16) کلرید کادمیوم محلول در سرم نرمال سالین () و به موش های گروه II و IV، میزان ۴ میلی گرم به ازای کیلو گرم (17,16) از محلول ذکر شده و به موش های گروه V و VI به میزان ۱ میلی لیتر به ازای کیلو گرم سرم نرمال سالین داده شد.

در تمام گروه ها تزریق به صورت داخل صفاقی و در ربع تحتانی راست شکم صورت گرفت. در روز ۲۱ حاملگی، جنین های گروه I، II و V با عمل سزارین از شکم مادر خارج شدند سپس کلیه چپ آن ها خارج گردید و در محلول ثابت کننده بوئن قرار گرفت. روز تولد به طور قراردادی روز صفر در نظر گرفته شد و کلیه های چپ نوزادان گروه III، IV و VI در روز سوم پس از تولد خارج گردید و در محلول بوئن قرار داده شد.

پس از ۲۴ ساعت نمونه ها جهت آبگیری از الکل های با درجه بندی متفاوت عبور داده شدند و پس از شفاف شدن در توئن و آغشته شدن به پارافین با دستگاه Themolyne قالب گیری انجام شد. از نمونه های آماده شده با دستگاه میکرو تووم Leitz مقاطعی به ضخامت ۵ میکرون تهیه گردید و رنگ آمیزی هماتوکسیلین و اثوزین صورت گرفت.

برش های رنگ آمیزی شده با میکروسکوپ Nicon ڈاپن بررسی شدند و داده های خام با روش آماری تحلیل

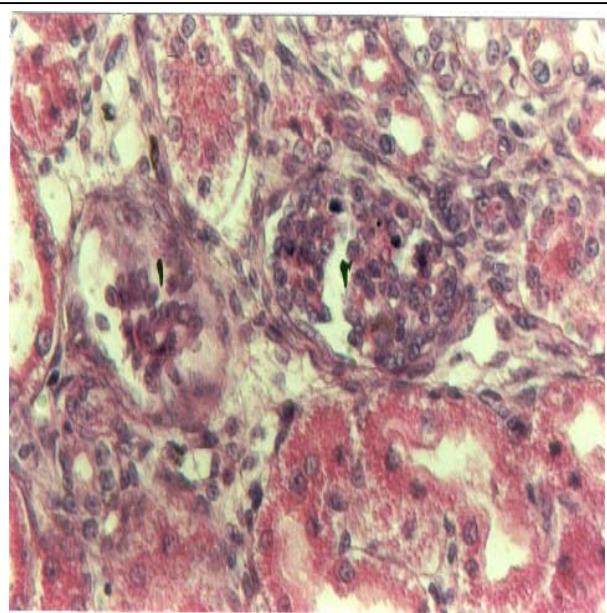
تصویر شماره ۲- گلومرول نوع IV(۱) و V(۲) و گلومرول نوع VII(لوبوله)(۳) در گروه IV(به فشردگی گلومرول)(۴) افزایش فضای بومن(۵) گسیختگی سلولهای گلومرولی(۶) دقت کنید(×۴۰۰)

مطالعات کیفی گلومرولهای بالغ در گروههای مورد بررسی نشان داد که کلرید کادمیوم سبب افزایش فضای بومن در بسیاری از گلومرولها و فشردگی سلولهای گلومرولی در بعضی از بخشها و گسیختگی سلولی در نواحی دیگر با دوز ۴ میلیگرم به ازای کیلوگرم در دوره قبل و بعد از تولد می‌گردد(تصویرهای شماره ۱ و ۲) اما تاثیر این ترکیب در دوره پس از تولد بیشتر بود.

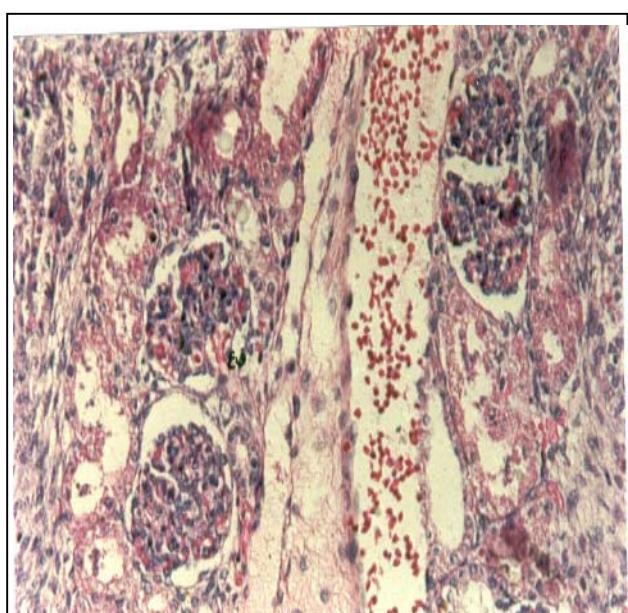
در بسیاری از گلومرولها نیز فشردگی مواد کروماتینی هسته و به عبارت دیگر پیکنوуз مشاهده گردید(تصویر شماره ۳). در دوز ۲ میلیگرم به ازای کیلوگرم گلومرولها حالت طبیعی خود را حفظ کرده بودند و فشردگی ذکر شده در این گروهها وجود نداشت. در برخی از کلیه‌ها در دوز ۴ میلیگرم به ازای کیلوگرم حفراتی در کلیه ایجاد شده بود که مشابه آن در گروه شاهد دیده نشد.

جدول شماره ۲- میانگین تعداد نوع IV و V و میانگین قطر متوسط گلومرولهای بالغ

روز حامگی	دوز										
	Mیانگین تعداد نوع IV					Mیانگین تعداد نوع V					
شاهد	۲	۴	کنترل	۲	۴	کنترل	۲	۴	کنترل	۲	۴
	میلیگرم/کیلوگرم	میلیگرم/کیلوگرم		میلیگرم/کیلوگرم	میلیگرم/کیلوگرم		میلیگرم/کیلوگرم	میلیگرم/کیلوگرم		میلیگرم/کیلوگرم	میلیگرم/کیلوگرم
۲۱/۷۰	±۰/۷۱ μ	±۱/۹ μ	±۰/۸۱ M	±۰/۶۳	±۰/۷۸	±۰/۷۷۲	±۴/۴۳	±۳/۰۵۱	۲۱/۷۰	۲۱/۷۰	۲۱/۷۰
±۲	۶۲/۵۱	۶۲/۸۶	۵۶/۸۲	۲۲/۹	۲۲/۳	۱۷/۸۷	۳۳/۳	۳۲/۸	±۲	±۲	±۲
۲۱/۷۱	±۰/۱۸۴ μ	±۰/۸۴۷ μ	±۰/۹۲۳ μ	±۰/۵۵۴	±۰/۵۶۴	±۰/۸۵۴	±۲/۲۹	±۲/۱۳	±۱/۲۱	۲۱/۷۱	۲۱/۷۱
۲۱/۷۲	۶۲/۶۲	۶۱/۰۸	۵۵/۲۲	۲۱/۷۵	۱۸/۰۴	۱۵/۳۵	۲۷/۱۲	۲۸/۱۸	۲۷/۵۱	۲۷/۵۱	۲۷/۵۱
۳ روز پس از تولد											

تصویر شماره ۳- گلومرول نوع IV(۱) و V(۲) در گروه II پیکنوуз هسته‌ها، فشردگی مواد کروماتینی، ایجاد شکاف در گلومرول سمت راست و گسیختگی گلومرولی سمت چپ دقت کنید(×۴۰۰)

تصویر شماره ۱- گلومرول نوع VII(لوبوله)، در گروه V(۲۰۰×) قطب عروقی= ع ق

بحث

و نوزادان گروههای مختلف در تحقیق حاضر نشان داد که در دوز ۴ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم در برخی از گلومرول‌ها فضای بومن افزایش می‌یابد و تعداد سلول‌های گلومرولی به میزان زیادی کاهش می‌یابد.

گسیختگی در نظم گلومرول‌ها، کوچک شدن اندازه گلومرول‌ها، پیدا شدن واکوئل‌هایی در ناحیه ساب کورتیکال، واکوئولاسیون لوله‌های پروگزیمال و پیکنوز هسته‌ها در گلومرول‌ها از جمله تغییراتی است که نشان‌دهنده اثرات پاتولوژیکی در گلومرول‌ها می‌باشد. این یافته‌ها با نتایج سایر مطالعات نیز مطابقت دارد.^(۱۸، ۱۹) در این تحقیق به دنبال تزریق $CdCl_2$ ، تعداد گلومرول‌های نوع V در دوز ۴ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن کاهش یافته بود در حالی که در دوز ۲ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن، تغییر معنی‌داری مشاهده نشد.

این یافته، پاسخی به سوال مطرح شده در پژوهش Saillenfait و همکارانش می‌باشد. این محققان در بررسی لوله‌های پیچیده نزدیک، کاهش تعداد لوله‌های تمایز یافته جنب مدولاری را مشاهده کردند و این پرسش را مطرح نمودند که کاهش تعداد لوله‌های تمایز یافته جنب مدولاری ناشی از کاهش تعداد نفرون‌ها است یا این که تعداد لوله‌های تمایز یافته افزایش می‌یابد؟ در مطالعه حاضر تعداد نفرون‌های بالغ در دوز ۴ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم در مقایسه با گروه شاهد کاهش یافته بود. همچنین کاهش قطر متوسط گلومرول‌های بالغ نیز در این دوز مشاهده شد. از آن جا که میزان فیلتراسیون گلومرول‌ها به تعداد، قطر متوسط و پیوستگی ساختاری این اجزا بستگی دارد، کاهش تعداد و قطر متوسط گلومرول‌ها می‌تواند با اختلالات عمل کردی کلیه همراه باشد.^(۸) این یافته توسط سایر محققان نیز تأیید شده است. به عنوان نتیجه‌گیری کلی می‌توان گفت که تزریق کلرید کادمیوم به موش حامله در روز نهم بارداری تغییرات معنی‌داری را در ریخت‌شناسی گلومرول‌های کلیوی ایجاد کرده بود که این تغییرات وابسته به زمان بودند بدین معنی که در دوزهای بالاتر و اغلب در مراحل ابتدایی پس از تولد تحت تاثیر کلرید کادمیوم قرار می‌گیرند.

پس از تزریق کلرید کادمیوم در دوزهای پایین‌تر از حد تراوتژنیک به صورت داخل صفاقی، میزان کمی از کلرید کادمیوم به جنین می‌رسد اما به نظر می‌رسد که این میزان نیز سبب اختلال در کار جفت و جنین می‌شود. این اختلال به خصوص در انتقال ZN^{2+} قابل ملاحظه است.^(۷) یکی از پروتئین‌هایی که نقش مهاری روی کلرید کادمیوم دارد متالوتیونین می‌باشد که در بافت‌های مختلف و به طور عمده در کبد و کلیه ساخته می‌شود.^(۱۸، ۱۹) در دوزهای بالاتر، به دلیل آن که پروتئین‌های بلوك‌کننده کلرید کادمیوم به میزان کافی ساخته نمی‌شود، این عنصر به راحتی وارد کبد مادر و جنین و تعدادی دیگر از بافت‌ها شده و رقیب یون‌های Ca^{2+} می‌شود یا به کالمودولین می‌چسبد.

ترکیب کلسیم - کالمودولین عامل آغازگر دوباره‌سازی DNA است اما ترکیب کادمیوم - کالمودولین می‌تواند سبب بروز اشتباهاتی در دوباره‌سازی DNA شود. در اختلالات عمل کردی کلیه که به دنبال تجویز کادمیوم رخ می‌دهد، کلسیم به میزان بیشتری در ادرار دفع می‌شود بنابراین ضایعات استخوانی نیز ممکن است ایجاد شود.^(۲۰) از سوی دیگر مطالعات حیوانی نشان داده‌اند که نقش Ca^{2+} مسمومیت ناشی از کادمیوم و جذب روده‌ای این کاتیون را افزایش می‌دهد. از آن جا که Ca^{2+} در چسبندگی‌های بین سلولی نقش بسیار مهمی را ایفا می‌کند، کمبود این عنصر می‌تواند سبب بروز اثرات وخیمی در رابطه با اتصالات بین سلولی و به طور کلی عضو هدف شود.

طبق نظر Saillenfait و همکاران، کلرید کادمیوم در دوران ابتدایی پس از تولد موجب بروز تغییرات مهمی در بیوشیمی کلیه نوزادان می‌شود که این تغییرات محدود به اوایل دوران پس از تولد بوده و در غیاب سایر علائم مسمومیت رخ می‌دهند.^(۱۰) با توجه به این که شیر مادر به طور طبیعی حاوی مقادیر ناچیزی از عناصر سمی است.^(۲۱) می‌توان چنین بیان کرد که کلرید کادمیوم در دوران پس از تولد از طریق شیر مادر وارد بدن نوزاد می‌گردد.^(۵) بررسی‌های میکروسکوپیک لامهای تهیه شده از کلیه جنین‌ها

- 11- Okaa T, Morikawa Y. Histometrical studies on fetal kidney, Jpn J Vet Sci; 1988; 50: 269-72.
- 12- Taiyi J, Leffler P, Nordberg GF. Cadmium-metallo thionein nephrotoxicity in the rat: Transient calcuria and proteinuria. Toxicology 1987; 45: 307-17.
- 13- Sisman AR, Bulbul M, Coker. Cadmium exposure in tobacco workers: possible renal effects. Onvural B. J Trace Elem Med Biol 2003; 17(1): 51-5.
- 14- Ogashi K, Moriyama T, Nanazai Y. Decrease in the mechanical strength of bones of rats administered cadmium. Arch. Toxicol 1989; 63: 320-4.
- 15- Saillenfait Am, Payan JP, Brondeau MT, Zissus D, Deceaurriz J. Changes in urinary proximal tubule parameters in neonatal rats exposed to cadmium chloride during pregnancy. J. Appl. Toxicol 1991; 11: 23-7.
- 16- Padmanabhan R. Abnormalities of the ear associated with exencephaly in mouse fetuses induced by maternal exposure to cadmium. Teratology 1987; 35(1): 9-18.
- 17- Hovland DN Jr, Machado AF, Scott WJ Jr, Collins MD. Differential sensitivity of the SWN and C57BL/6 mouse strains to the teratogenic action of single administrations of cadmium given throughout the period of anterior neuropore closure. Teratology 1999; 60(1): 13-21.
- 18- Liu J, Liu Y, Habbebu SS, Klaassen CD. Susceptibility of MT-Null mice to chronic CdCl₂-induced nephrotoxicity indicates that renal injury is not mediated by the CdMt complex. Toxicol Sciences 1998; 46: 197-203.
- 19- Dudley RE, Gammal LM, Klaassen CD. Cadmium-induced hepatic and renal injury in chronically exposed rats: Likely role of hepatic cadmium metallothionein in nephrotoxicity. Toxicol Applied Pharmacol 1985; 77: 414-26.

منابع

- 1- Ord MJ, Bouffler SD, Chibber R. Cadmium induced changes in cell organelles: an ultrastructural study using cadmium sensitive and resistant muntjac fibroblast cell-lines. Arch Toxicol 1988; 62: 133-45.
- 2- شیروی - عبدالحسین، پریور - کاظم، ریاضی - غلامحسین، عربان - شهربانو. بررسی اثر کلرید کادمیوم در دوران جنینی بر گناد نر و مطالعه هیستولوژیکی گناد در دوران بلوغ. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان، تابستان ۱۳۷۷، ۲۳: ۴۲-۳۶.
- 3- Leffel EK, Wolf C, Poklis A, White KL. Drinking water exposure to cadmium, an environmental contaminant, results in the exacerbation of autoimmune disease in the murine model. Toxicology 2003; 30: 233-50.
- 4- Thevenod F. Nephrotoxicity and the proximal tubule Insights from cadmium. Nephron Physiol 2003; 93(4): 87-93.
- 5- Lau JC, Joseph MG, Cherian MG. Role of placental metullthionein in maternal to fetal transfer of cadmium in genetically altered mice. Toxicology 1998; 127: 167-78.
- 6- Lumbers ER. Development of renal function. In the fetus: a review, Reprd. D. Fertil. Dew 1995(7): 415-26.
- 7- Samarawickrama GP, Webb M. Acute effects of cadmium on the pregnant rat and embryo-fetal development. Environment health Perspective; 1979; 28: 245-9.
- 8- Pesce C. Glomerular number and size: Facts and artifacts. The Anatomical records 1998; 251: 66-71.
- 9- Fine LG, Bowman WS. Description of the glomerulus. Amit Nephrol 1985; 305: 437-40.
- 10- Larsen W. Human embryology. Churchill livingstone; 1998. P. 173-207.

20- Itokawa Y, Nishino K, Takashima M, Nakata T, Kaito H, Okamoto E. et al. Renal and skeletal lesion in experimental cadmium poisoning of rats. Histology and renal function. Environment research 1978; 15: 206-17.

21- Martinez EA, Moore BC, Schaumloffel J, Dasgupta N. Morphological abnormalities in chironomus tentans exposed to cadmium and copper spiked sediments. Ecotoxicol Environ Saf 2003; 55(2): 204-12.

The Effect of Cadmium Chloride on Kidney Glomeruli of Rat Embryo and Neonate

***M. Mehdizadeh, Ph.D.** I **F. Molaei, MSc** II **M. Nobakht, Ph.D.** III
 IV **K. Parivar, Ph.D.** **F. Mohammadzadeh, MSc** II

Abstract

Cadmium(Cd) is an environmental contaminant and an important toxic chemical with teratogenic and embryotoxic effect. Chronic human exposure to Cd will result in kidney injury. The present investigation was conducted to study the effects of cadmium chloride($CdCl_2$) on structural changes in rat embryo and neonate glomeruli. Thirty female Sprague-dawley rats with mean weight of 180-240 gr were used in this study. They were classified into 6 quintet groups. On the 9th day of pregnancy, 2mg/kg Cadmium Chloride was injected intraperitoneally in right lower quadrant of abdomen in groups I & III, 4mg/kg in groups II & IV and only 1ml/kg Normal Saline in groups V & VI. Left kidneys were removed in groups I, II & V on the 21st day of pregnancy and in groups III, IV and VI 3 days after the birth. Specimens were fixed with bouin's solution and stained with H&E for microscopic changes examination including: glomeruli number, diameter and morphology. The results showed that prenatal exposure to $CdCl_2$ can induce significant changes in the histometry and differentiation of glomeruli. Such changes appear to be restricted to the late prenatal and early postnatal period and to occur in the absence of other overt signs of toxicity.

Key Words: 1) Glomerulus 2) Rat 3) Cadmium Chloride 4) Embryo

This article is a summary of the thesis by F. Molaei for MSc degree in Anatomy under supervision of K. Parivar, Ph.D., M. Nobakht, Ph.D. and consultation with M. Mehdizadeh, Ph.D.(2000). It was also presented in the 5th International Congress of Anatomy held in Tehran(2001).

I) Associate Professor of Anatomy. Fellowship in Transgenic Animal. School of Medicine. Hemmat Exp.way. Iran University of Medical Sciences and Health Services. Tehran, Iran. (*Corresponding Author)

II) MSc in Anatomy. Instructor. School of Medicine. Iran University of Medical Sciences and Health Services. Tehran, Iran.

III) Assistant Professor of Histology. Iran University of Medical Sciences and Health Services. Tehran, Iran.

IV) Professor of Biology. Tarbiat Moalem University.